

rationelle Begrundelse for, at denne Fordel indskrænkes til at komme et vist Antal Byer med stort Folketal til gode, thi hvis denne Godtgørelse skal gives under Hensyn til særlige Udgifter, Præsterne har i deres Virksomhed, er det ingenlunde sikkert, at det er de Byer, som har de største Folketal, der er de vanskeligste og dyreste at leve i. Men Præsterne anser det for meget værdifuldt, at man har bevilget denne ekstraordinære Kontorholds- og Befordringsgodtgørelse, som man, saa vidt jeg ved, ikke var imod fra nogen Side.

Mindest lige saa megen Vægt maa jeg imidlertid lægge paa den Omstændighed, at der i Januar 1925, altsaa for et Par Aar siden, indgik til Regering og Rigsdag et Andragende fra Landsforeningen for Menighedsraad og Menighedsraadsmedlemmer; i hvilket denne Forening med stor Tilslutning fra Landets Menighedsraad androg om en Forbedring af Præsternes Lønninger, og den beregnede den Forbedring, som den mente var paakrævet, til at ville koste ca. 600 000 Kr. Menighedsraadene erklærede sig paa Menighedernes Vegne villige til at bære denne Merudgift til Præstelønningerne. Tilslutningen fra Menighedsraadene Side var saa stor, at 80 pCt. af Landets Menighedsraad eller i alt 1 641 Menighedsraad sluttede sig til Andragendet; noget over 300 Menighedsraad svarede ikke paa Henvendelsen, men kun to stemte imod den. Dette maa jeg lægge stor Vægt paa, fordi det udtrykker en Redebonhed hos dem, der skulde betale denne Lønforbedring for Præsterne, en Redebonhed, som Præsterne i høj Grad paaskønner, og som vakte megen Glæde hos dem. Det forekommer mig heller ikke, at den lovgivende Forsamling kan overse denne Henvendelse. De Menighedsraad, som sad i 1925, er ganske vist ikke de samme nu, idet vi har haft Menighedsraadsvalg i Efteraaret 1926, og man kunde som Følge deraf mene, at det ikke var sikkert, at de nuværende Menighedsraad bifaldt det, som de tidligere Menighedsraad udtalte for to Aar siden. Jeg skal da oplyse, at jeg for nogle Dage siden, nemlig den 2. Marts, har modtaget en Henvendelse fra den samme Forening, Landsforeningen for Menighedsraad og Menighedsraadsmedlemmer, hvori i hvert Fald Bestyrelsen

for denne Forening fastholder sit Standpunkt: at Præsterne bør normeres med en noget højere Løn, og at hvis denne Lønforbedring ikke kan opnaas for alle Præsterne, bør dog i hvert Fald Lønnen forhøjes noget for Købstadpræsterne. Man retter i denne Skrivelse til Kirkeministeren en indtrængende Anmodning til Ministeren om at foranledige, at den Nedsikring, som forestaar, bliver afbødet for Præsternes Vedkommende.

Disse forskellige Momenter, som i Virkeligheden vinder Bifald hos store Dele af den danske Befolkning, hvad jeg i nogen Grad har Forudsætninger for at vide noget om, vil jeg meget indtrængende lægge de ærede Medlemmer af dette høje Ting paa Sinde. Naar jeg ikke desto mindre ikke mener at turde foreslaa nogen egentlig Lønforbedring i dette Øjeblik for Præsterne udenfor København og Frederiksberg, hænger det, som enhver kan forstaa, sammen med de Forhold, hvori vi er stedt, idet det nuværende Tidspunkt maa anses for at være endog meget ugunstigt for et saadant Forslag, men jeg ønsker at udtale, at naar jeg i dette Øjeblik giver Afkald paa at fremkomme med et saadant Forslag, er det med den største Beklagelse. Man maa altsaa gaa til at prøve at anvende Bestemmelserne i Tjenestemandsløvsforslaget ogsaa for Præsterne udenfor København og Frederiksberg, og det foreslaas derfor, at disse ganske som Præsterne i København og paa Frederiksberg skal miste Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg og i Stedet for modtage det foreslaaede Forsørgertillæg; men jeg har ikke anset det for forsvarligt helt at undlade at prøve paa at afbøde den Nedsikring, som derved vil indtræde. Med Hensyn til Købstadpræsterne har jeg tilladt mig at foreslaa, at den ekstraordinære Kontorholds- og Befordringsgodtgørelse paa 600 Kr., som er blevet tilkendt visse Byers Præster i nogle Aar, gives til alle Købstadpræsterne. Hvis man ser paa Skattebyrden — og det er væsentlig den, der har foranlediget, at man vilde komme disse Præster noget til Hjælp med dette lille Tilskud —, ved alle ærede Medlemmer jo, at i de smaa Byer kan Skatten undertiden være meget høj og meget generende, og det lader sig ikke ret gøre at sætte nogen Grænse for, hvilke Byer